

Lars Gimstedt

Jesus om att
fånga tjuren.

Jesus om att fånga tjuren.

Jesus om att fånga tjuren.

Lars Gimstedt

© **PsykosyntesForum, 2015**

Ingen del av denna bok får återges i någon form, utom för citering av korta avsnitt i kritik eller recensioner, utan tydligt medgivande från utgivaren:

mail@psykosyntesforum.se.

Utgåva 1, revisionsdatum: 4 mars 2015.

ISBN

978-91-88137-01-2 (EPUB-version)

978-91-88137-02-9 (LIT -version)

978-91-88137-03-6 (MOBI-version)

978-91-88137-04-3 (PDF -version)

978-91-88137-00-5 (Paperback)

Pappersboken och Kindle-versionen (MOBI) är tillgängliga på Amazon.com, Amazons andra internet-siter och på många andra internet-bokhandlare med avtal med Amazon. De andra versionerna, inklusive de engelska, finns att köpa på

http://psykosyntesforum.se/Svensk/Jesus_om_att_fanga_Tjuren.htm

Typsnitt Bookman Old 12. Sidstorlek 6x9” (15,24 x 22,86 cm). Marginaler: hor 2,0 / vert 2,0.

Om författaren:

Lars Gimstedt arbetar som psykosyntes-terapeut i Linköping. Hans grundutbildning var kvantfysik, och han har arbetat som ingenjör och chef inom industrin under 30 år.

I mitten av sitt liv började han att studera psykosyntes, kognitiv beteendeterapi och NLP, och arbetade deltid som psykoterapeut under tio år, tills han började arbeta heltid i sitt företag PsykosyntesForum.se 2003 med livs- och ledarskapscoaching, psykoterapi och med e-kurser och e-böcker över internet.

Tidigare böcker av Lars Gimstedt:

Stairway: 10 steg till himlen. (Mars 2014)

Jag, Yeshua. Väckaren. (Maj 2014)

En Kurs *Till* Mirakler (Editerad av Lars G, Nov 2014)

Innehållsförteckning

Prolog.	5
1. Söker efter tjuren.	15
2. Finner spåren.	23
3. Finner tjuren.	30
4. Fångar tjuren.	37
5. Tämjer tjuren.	46
6. Återvänder hem på tjurens rygg.	56
7. Tjuren glömd - mannen är kvar.	64
8. Både tjur och man är glömda.	70
9. Återvänd till Källan, tillbaks till Ursprunget.	76
10. Kommer till marknadsplatsen med händer som ger frid.	83
Epilog.	93

Prolog

Jag var en icke-reflekterande ateist upp till fyrtio års ålder. Provocerad av min dåvarande partner, som då var intensivt inne i New Age-rörelsen, beslöt jag mig för att läsa "En kurs i mirakler" (EKIM), med målsättningen att bevisa att hon hade fel.

Det här förde mig in på en väg av andligt uppvaknande, som till slut fick mig att byta yrke från att vara fysiker och utvecklingsingenjör i flygindustrin till att bli psykoterapeut.

(För en längre beskrivning av det här, läs min delvis självbiografiska bok "Stairway, 10 steg till himlen": <http://psykosyntesforum.se/Svensk/Stairway.htm>).

Det här är nu trettio år sedan, och förutom EKIM har jag sedan dess läst hundratals böcker om psykologiskt och andligt växande, och jag har genomgått utbildning i och arbetat yrkesmässigt med en andligt orienterad psykoterapiform (psykosyntes). Jag har producerat ett stort antal kurser och böcker om personligt och andligt växande och om att vakna till sitt sanna jag, eller sitt Själv, som psykosyntesen kallar vårt Högre Jag. (Se PsykosyntesForum.se.)

Allt det här har förstås påverkat mig själv på ett positivt sätt, och jag tror att mina livserfarenheter, i kombination med den kunskap jag förvärvat, har hjälpt mig att förändras från att vara en ganska egocentrisk fyrkantig ingenjör till vad jag hoppas att jag kan påstå, en mognare och mer ödmjuk person.

Budskapet som känts viktigast för mig, först i EKIM och sedan i många andra böcker, var hur vårt ego gör oss "medvetlösa", omedvetna om vår sanna identitet - gudomliga varelser ett med Gud. Jag har just läst färdigt en mycket levande beskrivning om hur egot

gör det här med medveten avsikt, med målet att stärka sig själv, i Eckard Tolles böcker "Lev livet fullt ut" och "En ny jord".

Att läsa de här böckerna fick mig att minnas alla de liknande beskrivningar av egot som jag läst genom åren, och jag drabbades av en nedslående insikt: jag har misslyckats att lära mig det jag under trettio års tid försökt lära mina klienter:

"Insikter kan kännas bra att få, och kan motivera en till att förändras, men insikter i sig själva skapar inte inre förändring."

Jag insåg att trots alla mina hopsamlade psykologiska kunskaper och erfarenheter, trots alla mina insikter om hur egot fungerar, trots alla de metoder för medveten närvaro och för meditation som jag använt själv och som jag undervisat andra i, är jag fortfarande helt snärjd och fasthållen av min "rationella tankeprocess", som är ett av *mitt* egos starkaste verktyg.

Till och med att skriva texten här ovanför är ett resultat av den här inre undermedvetna och automatiska processen, en process där jag är hjälplöst fast i alla de tankemodeller jag omhuldar, fast i mina minnen och i all min hopsamlade kunskap, fast i mina föreställningar om framtiden (där jag lyckats få *dig* att tro på min "insikter"...)

Kommen så här långt i förordet, känner jag mig just nu oerhört frustrerad. Att skriva på det sätt jag har gjort fram tills nu hindrar mig från att vara helt närvarande i Nuet, vilket enligt många vad det verkar upplysta personer är den enda "portalen" till den Sanna Verkligheten.

Att vara så djupt präglad, så styrd av ego-impulser i form av "vetenskapligt tänkande", att hela tiden utvärdera allt mot beprövad erfarenhet, mot kunskap och minnen, att hela tiden undermedvetet planera vad jag ska säga ... allt det här tvingar in mitt sinne antingen in i dåtid eller in i framtiden. Jag kan aldrig vara helt närvarande.

Det här får mig att känna mig riktigt hopplös. Med det menar jag både hopplös som person, och att jag känner hopplöshet.

Så då, vad är det för mening med att fortsätta att skriva?

...

Det känns fullständigt meningslöst.

...

Jag ger upp.

... ..

... ..

... ..

När jag ger upp, kommer tanken:

Tänk inte. Låt din intuition leda dig.

Va? OK. Men, hur gör jag det?

Det är inget du gör. Förbli i nuet, och låt det ske.

OK... Och var kommer den här rösten ifrån? Mitt undermedvetna? Hur kan jag veta att jag inte bara hittar på det här, fast undermedvetet?

Det kan du inte veta. Allt jag ber dig är att vara villig att lita på att du inte hittar på det. Ditt sinne skapar orden, men tankarna kommer från mig.

Jag skulle gärna vilja tro på det, men andra delar av mitt medvetande har tusen invändningar. Till exempel - vem är du, om du inte är en undermedveten del av mitt sinne?

Jag är en undermedveten del av ditt sinne. Vad du inte inser, är att ditt sinne är så mycket mer än du vet. Jag kommer genom en del av ditt sinne som du aldrig har använt eller ens upplevt, utom i korta glimtar. En del som hör till ditt sanna Jag, ditt Själv.

Jag kan vara villig att vara öppen för det. Så du är både en del av mitt sanna jag, och du kommer genom mitt sanna jag. Det känns som en paradox, fast den låter ändå meningsfull...

Bra. Att du accepterar paradoxen visar att du börjar släppa taget.

Jag inser att jag borde släppa taget från mitt behov av att veta vem du är. Får jag åtminstone använda ett namn för dig? Det känns faktiskt som om jag har ett riktigt samtal med en verklig person.

Självklart. Att vara öppen och närvarande utesluter inte att ha behov. Du kan kalla mig Den Helige Ande, eller Jesus, om du föredrar det mer personliga namnet jag bar när jag levde på jorden.

Oj. Aj. När du berättar det här känner jag hur mitt ego riktigt sväller och blåser upp sig... Du valde just nu att tala med mig!

Jag har inte valt ut just dig. Alla är utvalda; jag talar med alla, hela tiden. Men, du valde just att lyssna, och du valde att vara villig att förbli närvarande med det.

Nu krympte mitt ego ihop igen... vilket känns som en lättnad. Men jag är vettskrämd att det ska ta över mig, när som helst.

Så länge som du stannar i det närvarande ögonblicket, och förblir medveten om ditt ego, kommer du vara OK. Jag kommer att hjälpa dig att fortsätta vara uppmärksam, genom att påminna dig när din uppmärksamhet sviktar. Det kommer den att göra, men att slumra till behöver inte vara samma sak som att somna in, så länge du låter mig vara med dig.

Men vad händer när jag ”slumrar till” som du kallar det? Jag tolkar det som att det är när jag börjar analysera och utvärdera. När jag börjar med det, brukar jag fortsätta för evigt...

Nu överdriver du. Men även om ”för evigt” är en lång stund, gör det inget - det innebär bara lite slöseri med din tid. Jag är utanför tiden, så det påverkar inte mig. I det ögonblick du blir medveten om att du halkat ur att vara närvarande med Vad Är, kan du återuppta vårt samtal igen, och vi kommer bara att fortsätta där du slutade.

Nu när du sa det där, insåg jag att vi har gjort många avbrott redan, det senaste höll på i tre dagar. Trots det, känns det fortfarande som att jag talar med dig utan några avbrott alls. Det känns konstigt...

Det visar att den del av ditt sinne du använder just nu befinner sig också utanför tiden.

Jag behöver få smälta det här... Så det här är vad som händer just nu: jag håller på att skriva ned ett samtal med dig, Jesus, och jag gör det i ett manuskript för min nästa bok. Ett tag sedan, fick jag en impuls att skriva den, och anledningen jag tror till att jag ville göra det, var att jag ville skriva om andligt uppvaknande. Eller något åt det hållet... Jag vet inte ens vilken titel den ska ha, och jag har ingen aning om vad den ska innehålla heller...

Låt det bara komma till dig. Kanske om du skulle lyssna mer på vad du själv säger åt andra, som det småroliga anslaget du la upp på Facebook ett tag sedan:

God morgon.

Det här är Gud.

*Idag, lyssna inåt, så kommer jag
att ge dig lösningen på
varje problem du möter.*

*Du behöver inte tänka ut något själv,
så koppla av och ha en bra dag!*

OK, OK. Lätt för dig att säga, du som inte behöver vänta på något... Men OK då. Jag lyssnar. Vad föreslår du?

Bra! Be och ni ska bli givna, bulta och porten ska öppnas. Jag har försökt att övertyga folk under två årtusenden om att det här är bokstavligen sant, inte bara symboliskt.

Så du menar att jag faktiskt kan be dig om direkta råd?

Självklart! Kör hårt.

Nu gör du mig nervös. Det känns nästan som i gamla sagor, när någon möter en ande och får tio önskningar uppfyllda.

Om du drar dig till minnes, berättar de här sagorna ofta om vad som händer när man har okloka önskningar. Så, mitt första förslag är: avstå från att be mig bara tala om för dig vad du ska skriva. Låt oss tillsammans utforska det ämne du vill beskriva.

Du har verkligen bestämt dig för att låta oss ha vår fria vilja, eller hur?

För att något nytt ska skapas, behövs skaparkraft. Skaparkraft kommer ur att olika fria sinnen förenas.

Jag är inte säker om jag förstår hur du menar där, men det känns intuitivt rätt.

Det räcker bra. Har du någon idé för din bok?

Jag jobbar ihop med Gud! Jesus Kristus - oj hördu, ursäkta mig för att jag missbrukar ditt namn. Men ändå - det här kommer ta ett tag för mig att smälta. Men, i vilket fall - det får bära eller brista...

Ett tag sedan hade jag en idé om att använda ett koncept som jag redan har använt i en av mina föregående böcker och i en e-kurs: bilderna i den urgamla buddhistiska berättelsen ”Tjuren och hans herde.” Symbolerna i den här berättelsen betyder mycket för mig och de har hjälpt mig att hålla mig kvar på min andliga väg, sedan många år.

Bra idé! Och också, ett välkommet avsteg från alla kristna symboler. Även om de är viktiga för många, så har de ibland använts på sätt som inte gagnat någon.

OK. Hur ska vi börja?

Lägg bara in symbolerna, tillsammans med dikterna du hittat, i den här boken, och låt oss utforska tillsammans vad man kan säga om att vakna till sitt Sanna Jag.

Jag känner hur att ha en sådan här struktur lugnar min inre ingenjör... Kan det finnas en risk att mitt ego och mitt rationella tänkande tar över igen?

Du kommer att vara OK så länge du inte betraktar symbolerna som Sanningen, utan som tillfälliga skyltar som pekar mot Sanningen, skyltar som kan hjälpa läsaren att upptäcka den själv.

Tack. Jag inser åtminstone sanningen i skylten du påminde mig om förut, om ”koppla av och ha en bra dag”. När jag lyssnar på dig, känns det som att jag kan låta mig själv göra det som skylten säger.

Bra, kreativitet gynnas också av ett avslappnat sinne. Ett till förslag: att använda alla sinnen förstärker lärande. Du skulle kunna informera dina läsare om att du har spelat in dig själv när du läser dikterna.

Självklart. Här är det:

http://psykosyntesforum.se/Svensk/PsF_0892_Tjuren/PsF_0892_Tjuren_1.html .

Utmärkt. Så, låt oss börja!

OK... men först, jag fick just en idé för titeln - skulle det vara OK för dig om jag kallar den "Jesus om att fånga tjuren?"

Det där har en trevlig ekumenisk touch. Så länge du gör klart att vi skapat det här tillsammans, kör för det.

Tack för ditt förtroende att låta mig använda ditt namn på det här viset.

Så, här kommer den första bilden:

